

Tajemnica Damaszku – tajemnica Kościoła

Drogie Czytelniczki, drodzy Czytelnicy.

Droga Pawła z Tarsu do spotkania z Jezusem Chrystusem pod Damaszkiem i wpływ Pawłowego aktu wiary na życie wczesnego Kościoła zadziwiają, inspirują, a czasem i zawstydzają nas, chrześcijan XXI wieku. Podobnie jak my, Paweł nie spotkał Jezusa w czasie Jego ziemskiej misji, nie słuchał słów Jezusa-człowieka i nie był świadkiem cudów, które czynił Jezus historyczny. Do ludzi, którzy Jezusa znali i uwierzyli w Jego pochodzenie od Najwyższego, Paweł podchodził nie tylko sceptycznie, ale wręcz wrogo. Widział w nich oszustów, którzy w wymiarze religijnym, ale też społeczno-politycznym zagrażają Żydom i których należy stanowczo zwalczać. Do Damaszku Paweł jechał z listami od arcykapłanów z Jerozolimy, listami, które wspierały jego walkę z chrześcijanami. I właśnie tego człowieka, ówczesnego intelektualistę i zaciętego faryzeusza, Pan Bóg uczynił apostołem narodów, świadkiem Bóstwa i człowieczeństwa Jezusa Chrystusa, teologiem Krzyża i obrońcą uniwersalności Kościoła. Działanie Boga w człowieku owiane jest i dzisiaj zasłoną tajemnicy, wobec której nasze ludzkie kalkulacje i przewidywania pozostają zupełnie nieadekwatne. Obecny czas sekularyzacji, zwłaszcza słabnąca wiara wspólnot Kościoła w Europie, stawiają pod znakiem zapytania skuteczność misji ewangelizowania Europejczyków. Z mediów słyszymy o postępującym kryzysie praktyk religijnych, sami też widzimy zmniejszający się wpływ wartości chrześcijańskich na życie społeczne. Tak my widzimy czas obecny. Jak jednak widzi go Pan Bóg? I czy wśród tak licznych zlaicyzowanych katolików, nie wybierze sobie takich, którzy – jak Paweł pod Damaszkiem – spotkają żywego Chrystusa i pociągnięci Jego słowem rozpoczną odnowę życia chrześcijańskiego, odnowę na miarę tej z wieku jedenastego czy na miarę kontrreformacji wieku siedemnastego?

Modlitewne towarzyszenie św. Pawłowi w jego drodze dialogu z Chrystusem i z ludźmi tworzącymi Kościół w pierwszym wieku może być okazją do umocnienia własnej wiary – w moc Chrystusa Zmartwychwstałego, w obecność Ducha Świętego w Kościele (także zranionym przez zło) i w odradzającą wspólnoty moc Słowa Bożego.

„Tajemnica Damaszku” to książka zawierająca dwie serie konferencji przeznaczonych na ośmiodniowe rekolekcje lectio divina. Pierwsza część doprowadza nas ze św. Pawłem na próg Europy (Dz 9-16), w drugiej towarzyszymy apostołowi aż do jego męczeńskiej

śmierci w Rzymie (Dz 16-28). We wprowadzeniach do modlitwy cenne okazują się odniesienia do listów, które Paweł kierował do wspólnot zakładanych przez siebie i w których – szerzej niż w *Dziejach Apostolskich* - obecna jest wczesna teologia Wcielenia, Krzyża i Zmartwychwstania. Ogromnie cenne, głębokie treści odnajdziemy też w katechezach wygłaszanych przez Ojca Świętego Benedykta XVI w trakcie Roku Świętego Pawła (29.06.2008-29.06.2009). Jak zawsze w drodze *lectio divina*¹, konferencja wprowadzająca jest jedynie pomocą w wejściu w osobisty modlitewny kontakt ze Słowem Bożym. Dla zachowania pełnej dynamiki rekolekcji *lectio divina* potrzebne jest też dzielenie się swoim doświadczeniem modlitwy z kierownikiem duchowym.

Ojciec Święty Benedykt XVI, komentując drogę wiary Pawła, napisał, że poznał on Jezusa nie według ciała. Nasza droga modlitwy potwierdzała już i z pewnością może ponownie potwierdzić przekonanie papieża-teologa: „Jezus żyje teraz i teraz do nas przemawia i dla nas żyje. Taki jest prawdziwy sposób poznania Jezusa i przyjęcia Tradycji o Nim. Także my musimy nauczyć się poznawać Jezusa nie według ciała, nie jako osobę należącą do przeszłości, ale jako naszego Pana i Brata, który jest dzisiaj z nami i pokazuje nam, jak żyć i jak umierać”².

ks. Piotr Ślęczka SDS

Trzebinia, 24 października 2023 r.

¹ Propozycję planu rekolekcji *lectio divina* zamieszczono na końcu książki.

² Benedykt XVI, Katecheza z 8.10.2008.